सर्गः १३ अत्रानुगोदं मृगयानिवृत्तस्तरङ्गवातेनविनीतखेदः। रहस्त्वदुत्सङ्गनिषण्णमूर्द्धा स्मरामि वानीरगृहेषु सुप्तं ॥ ३५ ॥ भ्रूभङ्गमात्रेण पदान्मघोनः प्रभ्रंशयां योनकृषं चकार। तस्याविलाम्भःपरिशुद्धिहेतोर्भौमो मुनेः स्थानपरिग्रहोऽयं ॥ ३६ ॥

अत्रेति। अहमत्र पञ्चवट्यामनुगोदङ्गोदावरीसमीपे वानीराणां वेतसानां गृहेषु सुप्तं स्वापं स्मरामि किं० अहं मृगयाया निवृत्तः पु० किं० अहं तरङ्गाणां वातेन वायुना विनीतो निवारितः खेदो यस्य सः पु० किं० अहं तव उत्सङ्गे अङ्के निषण्णः स्थितो मूर्द्धामस्तकं यस्य सः ॥ ३५ ॥ भ्रूभङ्गेति। यो भ्रुवो भङ्गश्चालनं तन्मात्रेण नकृषं तन्नामानं राजानं मघोन इन्द्रस्य पदात् स्थानात् प्रभ्रंशयां चकार अपातयत् तस्य मुनेरगस्त्यस्य अयं भौमः पृथिव्यां भवः स्थानमेव परिग्रहः स्वीकारयोग्यं वस्तु आश्रमो दृश्यते किं० तस्य आविलानां मलिनानामम्भसां जलानां परितः समन्तात् शुद्धेर्निर्मलताया हेतोः कारणस्य ॥ ३६ ॥